

LETNÍ
FILMOVÁ ŠKOLA
/ UHERSKÉ
HRADIŠTĚ
(42)

PÁTEK	22. 07.
→ SOBOTA	23. 07.
NEDĚLE	24. 07.
PONDĚLÍ	25. 07.
ÚTERÝ	26. 07.
STŘEDA	27. 07.
ČTVRTEK	28. 07.
PÁTEK	29. 07.
SOBOTA	30. 07.

- 2 Soutěž, filmová
srdcovka Jana Jílka
- 3 Rozhovor: Filip Bajon
- 4 WTF: Point of View

- 5 Z dnešního programu
doporučujeme
- 6 Film a živá hudba:
Němé počátky sci-fi

PANIČKY DULSKÉ
R. FILIP BAJON
► SOBOTA 23. 07.
KLUB KULTURY / 15. 00

URAŽEDNÉ TIPY Z HALLOWEENU

Nelíbil se vám nějaký snímek z programu LFŠ? Chcete dramaturgovi zodpovědnému za jeho výběr říct „WTF“ a ukázat svůj úhel pohledu na věc? Pak čtěte profi tipy, jak na to, od veterána filmové série *Halloween* Michaela Myerse. Následující metody nicméně můžete na LFŠ zkoušet pouze v *Předvečer svátku Všech svatých*.

Jak vynalézavě vyjádřit nesouhlas:

Bruslí v obličejí. Tak si Michael v *Halloween: H20* zahrál s malým Josephem Gordonem-Levittem. Více info v restauraci La Brusla, kde vám pohladí i bříška.

Zahradními hrabičkami v hlavě. Tuto metodu Michael vyzkoušel v *Halloweenu 5*. Samozřejmě je třeba mít hrabičky kovové.

Pomocí vroucí vody. Tato metoda sice vyžaduje překvapit oběť ve vaně, zato si pak můžete vychutnat, že ji topíte i upalujete zároveň. Tak jako Michael v *Halloweenu 2*.

SOUTĚŽ

Od příšer nikdy není klid. A letos na Filmovku útočí ve velkém hned z několika sekcí. Dnešní soutěž se bude týkat akčního thrilleru *Monstrum* ze sekce Spektrum: WTF: Point of View, který je natočený formou found-footage. Promítat se bude v 18.00 v kině Mír. No uznejte, už jste dostali festivalový dárkový balíček od něčeho tak odporného, jako je obří pavoučí monstrum? Své odpovědi pošlete na e-mail filmovelisty@lfs.cz.

1. Monstrum jako první zničí jeden z hlavních symbolů New Yorku a USA. Jaký?

2. Odkud postava Marlene začne krváčet, když skupinka prchajících hrdinů dorazí na ošetřovnu?

- a) z očí
- b) z uší
- c) z nosu

SRDCOVKA JANA JÍLKA: PSÍ MASO

Chilan Alejandro Goic má v programu Letní filmové školy tři snímky, ale tím nejdůležitějším z hlediska jeho hereckého výkonu je určitě *Psí maso*. Kameru zde má neustále za zády, jeho tvář jí celou dobu stopáže čelí, bojuje s ní, protože ona neúprosně snímá jeho duši plnou viny a dávných traumat. Postava Alejandra prováděla za diktatury zvěrstva, o nichž nic nevíme, neznáme jeho minulost, jen aktuální stav, který je minulostí fatálně ovlivněn. Precizní a bolestivé (pro hlavní postavu i diváka) drama o činech, které nelze ničím napravit, o vodě, kterou už nejde nic smýt, o mase a masové zřůdnosti.

V programu LFŠ možná ne úplně nápadný film, ale o to více hodný pozornosti. Zajděte si na něj **dnes od 15.30 do Sportovní haly**.

Autor je hlavní dramaturg LFŠ.

▶ STANE SE

STORYBOARD WORKSHOP

→ **Kino Reduta 2 13.00**

Kanadský výtvarník žijící v Praze Kurt van der Basch, jenž se jako kreslíř podílel na *Atlasu mraků*, *Assassin's Creed* či posledním díle *Star Wars*, odhalí tajemství svého tvůrčího procesu. Pokud chcete být u toho a ještě si navrhnout vlastní storyboards, oznamte svůj zájem e-mailem na rezervace@lfs.cz. Storyboardy Kurtovy si můžete prohlédnout ve foyer kina Hvězda, vernisáž jeho výstav se koná dnes v 19.00.

METROPOLIS S KAPELOU FORMA

→ **Kino Hvězda 13.30**

Klasické němé sci-fi Fritze Langa z roku 1927 o nadvládě strojů nad lidmi doprovodí nástroje vyluzující směsici akustiky, elektroniky a jazzu, nad kterými vládne volné sdružení hudebníků FORMA.

KRÁTKÉ FILMY NOMINOVANÉ NA OSCARA

→ **Tenisová hala 14.30**

Pětku krafašů, jejichž tvůrci letos dostali pozvání na oscarovou ceremonii, uvidíte pěkně pohromadě a na plátně, včetně vítězného britsko-irského *Koktala* režiséra Benjamina Clearyho.

LEKCE FILMU PODLE IVANA PASSERA

→ **Kino Reduta 2 17.30**

Režisér skvělého *Intimního osvětlení*, které včera náš festival zahájilo, promluví o své roli v československé nové vlně i o svém americkém období, během něhož i přes mnoho problémů natočil řadu dnes kultovních snímků včetně na LFŠ uváděných *Zrozen k vítězství* a *Cutterovy cesty*.

KITTCHEEN A THE PLASTIC PEOPLE OF THE UNIVERSE

→ **Kolejní nádvoří 19.30**

Koncertní program spustí dnes večer kytara, basa a bicí hudebního projektu Kittchen oceněného Andělem a rock undergroundové legendy zvané Plastici, v jejímž repertoáru zůstávají skladby Mejly Hlavsy a Joea Karafiáta.

STUDENTSKÝ MARATON

→ **RWE letní kino**

Masarykovo nám. 22.00

Na tradiční čtyřhodinovou přehlídku filmových počínů dnešních studentů a možná zítřejších Tarrů, Spielbergů, Tarkovských nebo Snyderů si zajděte večer na hlavní uherskohradištské náměstí. (ivp)

NA LFŠ MOBILNĚ!

STAHUJTE OFICIÁLNÍ MOBILNÍ APLIKACI LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA 2016

▶ ANDROID

▶ IOS

+ CELÝ PROGRAM V TELEFONU, DETAILNÍ ANOTACE, SESTAVENÍ ULASTNÍHO PROGRAMU, INTERAKTIVNÍ I OFFLINE MAPA FESTIVALOVÝCH MÍST A KAPACITY SÁLŮ

HODNOŤTE POMOCÍ APLIKACE FILMY A DOPROVODNÝ PROGRAM A DEJTE TAK DRAMATURGŮM ZPĚTNOU VAZBU. HLEDÁME TOP 3 SNÍMKY LETOŠNÍ FILMOVKY.

Facebook TAGUJ #LFS2016

Instagram LETNIFILMOVASKOLA

Twitter @LFSKOLA

YouTube LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA

UHERSKÉ HRADIŠTĚ

OFICIÁLNÍ HASHTAG: #LFS2016

KE STAŽENÍ MŮŽETE VYUŽÍT

BEZPLATNĚ WI-FI V KINĚ HVĚZDA.

LFS.CZ

REŽISÉR FILIP BAJON: HISTORICI JSOU NA MĚ VŽDYCKY NAŠTVANÍ

KLÁRA KOLÁŘOVÁ, ONDŘEJ MORAVEC

Polský režisér Filip Bajon (1947) uvede na Filmovce dva své snímky – historické drama *Poznaň 56* a svůj nejnovější počín *Paničky Dulské*, ve kterém ztvárnila jednu z rolí také legendární polská herečka Krystyna Jandová. Bajon je v současné době ředitelem Filmového studia KADR, jež sehrálo důležitou roli při formování polské filmové školy a převzalo nad stejnojmennou sekci na letošní LFŠ záštitu.

Měla takzvaná polská filmová škola nějaký vliv na to, že jste se stal filmařem?

Určitě. To byly výborné filmy! Chodil jsem do kina a viděl věci o své zemi, které nikdo nikdy předtím takhle nenatočil. A hodně jsem poté na téhle tradici stavěl. Polská filmová škola nabízela něco, co tehdy chybělo všem kinematografiím na světě – kontrast mezi malým člověkem a velkými dějinami, velkým světem, navíc se režiséři nebáli ho nahlížet velmi ironickým způsobem. Tenhle ironický pohled na historii se vůbec nelíbí třeba současným polským pohlavárům. Nenávidí podobný přístup, nedovedou připustit, že by se zrovna takto měla historie zobrazovat.

Vy se ve snímku *Poznaň 56* taktéž obracíte do minulosti. Proč je zrovna téma tehdejší dělnické vzpoury pro vás důležité?

Já ji zažil na vlastní kůži, byl jsem dítě a odehrávalo se to vše v našem sousedství. Během poznaňského povstání zabili mimo jiné sedmáct dětí, nejmenšímu bylo třináct. Byly zabity omylem, jenom proto, že se toulaly po ulicích. Jako děti jsme nerozuměli, co se děje, a chtěli jsme se to dozvědět. Například přijel nákladník se zbraněmi, vyskákali vojáci, zbraně rozdali lidem a řekli – běžte domů. A já jen koukal a vůbec jsem nechápal, proč to všechno. Povíдали jsme si o tom s kluky mezi sebou. Takže když jsem se k tomuhle tématu dostal, bylo mi jasné, že ho musím ukázat z dětské perspektivy.

Historická témata se opakují nejen ve vaší filmografii, ale i u jiných polských režisérů. Nemyslíte, že jsou Poláci trochu posedlí vlastní historií?

Není to asi úplně posedlost. Alespoň v mém případě ne. Když děláte historický film, máte jednu výhodu – nikdo vás nemůže obvinít z toho, že lžete, že si vymýšlíte. Lidí si ty časy nepamatují. Můžete si vlastně dělat, co chcete.

Ale co historici? Ti přece přehled o dějinách mají...

No jo, ti jsou na mě vždycky naštvaní. Ale víte co – nemají pravdu. Já si nacházím své zdroje, někdy velmi šokující, a na těch stavím. Nečerpám z oficiálních pramenů a z oficiální verze polské historie. Moje filmy jsou s ní často v protikladu. Pokud by po mně někdo chtěl, abych natočil oficiální dějiny Polska, odmítl bych.

Ovlivňuje nová, konzervativní polská vláda nějak činnost Polského institutu filmového umění?

Myslím, že by rádi, ale zatím se jim to nedaří. Nejsem si vědom, že by byl nějaký projekt institutem odmítnut proto, že odporuje současnému dominantnímu politickému proudu. Jenže to se samozřejmě může změnit, je nutné zůstat ostražitý. Co je už dnes zřejmé, je určitý politický tlak, aby filmaři více ukazovali polskou historii a Poláky v příznivém světle – jako ten nejlepší a nejchytřejší národ. Vezměte si jen, jaké problémy měla *Ida*, drama režiséra Pawła Pawlikowského, které neukazuje zrovna pozitivně vztah mezi Židy a Poláky. Doma byl Pawlikowski za svůj film některými kruhy dost kritizován – a v Americe získal Oscara. Takže ano, je cítit určitý tlak na to, abychom jako filmaři točili o Polsku „pravdu“, tedy tu, jež se zrovna hodí establishmentu. Nicméně podobné snahy u nás byly i v minulosti – a horší.

Dnes se v Klubu kultury od tří hodin hraje váš zatím poslední film *Paničky Dulské*, založený na divadelní hře vyprávějící mimo jiné o pokrytectví. Sledujeme zde, jak na rodinné tajemství rozdílně reagují tři generace žen. Proč jste se rozhodl zrovna pro tuto látku?

Sám pocházím z rodiny, která má mnoho temných tajemství. Natočit *Paničky Dulské* pro mě byla určitá forma zadostiučinění. Zajímalo mě téma lži a to, jak na ni reagují tři různá pokolení. Nejstarší generace vyrůstala v přesvědčení, že všechno špatné se musí držet pod pokličkou, aby z toho nebyl skandál. Mladší byla naučena, že má také držet pusku, aby si nezavařila politicky. To až nejmladší chce o těch věcech mluvit – hlasitě, veřejně, až exhibicionisticky. Já a mí vrstevníci jsme byli zvyklí mlčet. Oni se mluvit nebojí. Za tohle i jiné věci tu nejmladší generaci obdivuju.

Za jaké?

Líbí se mi třeba, jak točí současní mladí filmaři. Nezaobírají se problémy, k nimž nelze bez silného zjednodušení něco dodat nebo je nějak interpretovat. Namísto toho vyprávějí příběhy o zdánlivě malých věcech, k nimž však mají za sebe co říct, jimž rozumí. Výsledkem jsou silná díla. Nedá se říct, že by nebojovali proti tomu, co se jim nelíbí, ale bojují po svém.

VOYEUR ZA KAMEROU, U SÁLE I NA PLÁTNĚ

Spektrum: WTF: Point of View

TEREZA KROBOVÁ

„Nepřipadá ti to divný? Že ta kamera staví bariéru mezi tebe a ostatní?“
„Nevím, možná takovou bariéru chci.“
Hrdina snímku *Kronika* poměrně kriticky popisuje limity filmového jazyka a rámcuje tak celou sekci tzv. point of view snímků. Jedná se o tituly, které se snaží různými formálními a narativními postupy přiblížit a zvýraznit prožitky, jimiž postavy procházejí. Kinematografické médium má totiž v něčem mírně nevýhodnou pozici – mezi divákem a fikčním světem vždycky trochu „zaclání“ kamera.

Za přelomový lze v tomto smyslu chápat americký černobílý film *Dáma v jezeře* z roku 1946, který se ve své době stal propadákem – jako první je však celý snímán kamerou z pozice hlavního hrdiny, detektiva Phila

Maniak (režie: Franck Khalifoun, 2012)
→ sobota 23.07. / Sportovní hala / 23.59

Marlowa. Podobně tomu bylo v adaptaci Kafkovy *Proměny* režiséra Jana Němce, v níž se divák stane přímo Řehořem Samsou. Ne-tradiční úhel pohledu (point of view) pak využívá i známý francouzský snímek *Skafandr a motýl*, vyprávějící skutečný příběh paralyzovaného muže, který komunikuje s okolím jen mrkáním.

O popsání subjektivnosti děje i vysvětlení hlubších motivací postavy se pokouší také *Slepá ulička*, v níž můžete prožít pocity vězně. Právě možnost přiblížit myšleni hrdinů, jimž se nepodobáme, nebo ani podobat nechceme, se postupně stala další hnací silou, která podpořila vznik „point of view“ snímků.

Zdá se být logické, že tohoto principu začaly využívat horory – vtělit se, alespoň na chvíli, do mutantů můžete v gore snímku *Hory mají oči* nebo v *Halloweenu*. Díky *Maniakovi* zase lze zjistit, jaké to je svlékat své oběti z kůže. Můžete ale docílit i mnohem důmyslnějších forem strachu – málokdo si uvědomí, že s příbuzným narativním postupem pracuje i československé *Ucho*.

Proč tu kameru nezahodí?

Podobné filmy však také začaly brzy kriticky poukazovat na vlastní limity. Publikum si je stále vědomo, že se dívá hledáčkem kamery, je to pořád trochu „podvod“. A některé snímky se snaží tenhle hendikep vědomě přiznat, kupříkladu ironický *Šmírák* (v originále *Peeping Tom*), jehož titulní hrdina své oběti vraždí důmyslnou konstrukcí světla a fotoaparátů. Především se však jedná o tzv. found-footage (v překladu „nalezený záznam“) žánr,

Dáma v jezeře (režie: Robert Montgomery, 1946)
→ pondělí 25.07. / Sportovní hala / 09.30

který se za přiznání kamery nestydí. Za revoluční „found-footage“ snímek je pokládána *Záhada Blair Witch*, po níž se s podobnými horory roztrhl pytel. Na Filmovce se můžete těšit na neméně vlivné *Monstrum*, které si hraje i s přitažlivostí neviděného – mnohokrát se přistihnete, že natahujete krk jakoby „za roh“.

Problémem oblíbeného žánru je, že se diváci stejně pořád dokola ptají, proč ten člověk proboha kameru neodhodil a s pláčem neutekl. Váleční fotografové to vysvětlují tak, že vidět zvěrstva přes bezpečnou čočku kamery je vždycky stravitelnější než je vnímat „doopravdy“. Pravdou ale zůstává, že mnoho diváků „found-footage“ žánr odvrhuje paradoxně právě jako neautentický.

S tím se snaží vypořádat v Česku téměř neznámá americká *Kronika*, v níž podobné nelogické scény téměř chybějí. V příběhu o outsiderovi s nadpřirozenými schopnostmi se navíc kromě jeho dovedností vyvíjí i jeho „filmařský“ um: kamera od roztřesenosti přechází k tomu, že kolem hrdiny profesionálně krouží nebo se mu drží za zády jako v počítačové hře.

Filmy a počítačové hry

Prolnutí světa her a filmů je hlavním tématem současnosti. Jak moc se film může inspirovat hrou a naopak? Pokusy na obou stranách zatím spíše selhávají, obzvláště v případech, kdy se jedná o adaptace úspěšných titulů. Výjimku tvoří například *Doom*, filmová verze legendární akční střílečky. Některé snímky zase těží čistě z herní estetiky – například *Hardcore Henry*. „Tradiční“ filmy tak zřejmě zůstanou ve většině, přestože by se mohlo zdát, že v době technologie virtuální reality by tomu mělo být jinak.

Umřel jsem, nebo ne?

Herní studia používají pro niterný zážitek z mediálního díla jeden pojem: „imerze“. Označuje se tak prožitek, kdy hráči přestávají vnímat, že v ruce drží joystick, sedí na gauči, venku někdo seká trávu a kolem oken projíždí sanitka. Čím je počítačová hra lépe a důmyslněji udělaná, tím silnější imerze je. Hra je navíc médiem interaktivním, kdy si hráči spolukonstruují svůj vlastní zážitek přímo tím, že postavu ovládají. Hry nabízejí dvě perspektivy – třetí a první osobu. V prvním případě hra skutečně připomíná film, na obrazovce vidíte postavku, kterou ovládáte, a rozhodujete, podobně jako loutkař, o tom, kam skočí,

Doom (režie: Andrzej Bartkowiak, 2005)
→ úterý 26.07. / Sportovní hala / 23.59

koho zabije. V případě druhém se postavou sami stáváte. Však si vzpomeňte, kolikrát jste zaplakali, že jste „zemřeli“.

EROICA

→ **Tenisová hala / 11.00**

„Hrdinská symfonie ve dvou částech“ názorně předvádí, jak tzv. polská filmová škola demytizovala výstavní báje o národní válečné minulosti. Tak jako v pozdější, letos v Hradišti rovněž uváděné komedii *Šilhavé štěstí* ani v tomto snímku z roku 1957 se režisér Andrzej Munk nebál zapochybovat o smyslu a povaze hrdinství. V první části sleduje Varšavské povstání optikou unaveného frajírka, kdy velká národní tragédie vypadá spíš jako tragikomicky absurdní chaos. Druhá polovina v žánru psychologického dramatu nahlíží do ponorkové rutiny života v německém zajateckém táboře. Munk stihl dokončit za svou kariéru pouhé tři celovečerní filmy, i ty ovšem stačily, aby se stal po Wajdovi nejvýznamnějším představitelem poválečné polské kinematografie. *Eroica* působivě ukazuje proč. (ivp)

TITUS

→ **Kino Reduta 1 / 11.30**

Nejkrvavější Shakespearova tragédie *Titus Andronicus* nepatří dnes k těm neznámějším, i když v ní umře víc lidí než v *Hamletovi*. A mnohem vynalézavějším způsobem. Jejímú věhlasu ale dost pomohla Julie Taymorová, když ji pět let po své vlastní jevištní adaptaci natočila v roce 1999 i pro kina – jako barvitě drama s Anthonym Hopkinsem v titulní roli římského generála odhodlaného k doslova vypečené pomstě barbarské královně (Jessica Langeová). Debut Taymorové rázně ukázal, že režisérská hvězda Broadwaye umí být vypravěčsky radikální a vizuálně podmanivá i ve filmu. Ve své stylizované postmoderní verzi míchá antiku s modernou, swing s elektronikou, teatralitu s filmovým jazykem, víno s pivem. Protože témata násilí zrozeného z bolesti i dychtění po moci jsou věčné jako Řím. (ivp)

LAPUTA

→ **Tenisová hala / 20.30**

Scénář Lucie Bokšťeflové měl původně název *O Johance*. Režisér Jakub Šmíd se rozhodl jej změnit, protože mu zněl příliš jako „pohádka brněnského studia někdy z osmdesátých let“. Originální titul nicméně mnohem lépe vystihuje podstatu příběhu. Sledujeme mladou dívku Johanku, která neví, kam by svým životem měla směřovat. A tak přistoupí k zdánlivě srabáckému řešení, jež je však ve skutečnosti velmi odvážné: rozhodne se chvíli nedělat nic. Jen tak být. Jestli je toto generační výpověď, jak psali mnozí recenzenti, těžko říct. Každá generace je nejspíš ztracená, chvílemi trapná a chvílemi nesnesitelná. Johancina pozoruhodnost však tkví v něčem jiném – hlavní hrdinka ukazuje, že setrvat na místě je někdy tou nejstatečnější volbou ve světě, který má být údajně plný „neomezených možností“. (klik)

SMRT V BENÁTKÁCH

→ **Sportovní hala / 12.00**

Drama italského režiséra Luchina Viscontiho vychází ze stejnojmenné novely Thomase Manna. Stárnoucí umělec přijíždí do Benátek, kde se zamiluje do krásného chlapce Tazia. Tato láska je posledním citovým vzepětím muže, jehož cesta do Itálie je zároveň cestou vstříc jistému skonu. Studenti literární i filmové vědy jsou na seminářích obvykle ponoukáni k tomu, aby odhalovali všechny metafory hrdinova blízcího se konce. Nebudeme vás napínat – je jich tam hodně. Vážně hodně. A navíc ten název, že. Jen opravdový optimista by zadoufal v happy end. *Smrt v Benátkách* si však lze užít i bez dekódování rafinovaných symbolů: jako snímek o silném citovém rozechvění, které potká jen ty nejšťastnější z nás. (klik)

METROPOLIS

→ **Kino Hvězda / 13.30**

Tísňový, vizuálně uchvacující, sociálněkritický a němý opus Fritze Langa z roku 1927 se už snažilo hudebně doprovodit mnoho kapel. Kromě různých filharmonických orchestrů mu vytvořil soundtrack třeba i slavný elektronický mág Giorgio Moroder, jenž ke spolupráci přizval Adama Anta nebo Freddieho Mercuryho. Na Filmovce snímek doprovodí pro změnu elektronická kapela Forma, která celý více než dvouhodinový děj dokresluje ostře industriální hudbou. Své vystoupení už předvedla například v rámci projektu Cinema Royal, a postarala se tak o oživení zdánlivě unavené formy. Pokud jste *Metropolis*, který patří do „must see“ (nejen) sci-fi kánonu, ještě neviděli, dorazte, ujít si ho ale nenechte ani v případě, že už máte „odškrtnuto“. (tek)

SAULŮV SYN

→ **Klub kultury 21.00**

Maďarské drama z osvětimského vyhlazovacího tábora získalo ta nejvýznamnější filmová ocenění – Velkou cenu poroty v Cannes a Oscara i Zlatý glóbus za nejlepší cizojazyčný film. Oprávněně. Hlavní hrdina Saul, člen tzv. sonderkommanda, má jediný cíl: pohřbit tělo chlapce, který možná je a možná není jeho synem. Kamera se od Saula po většinu času ani nehne, a divák se tak stává nuceným svědkem, jakýmsi pasivním, mlčenlivým přihlížejícím s omezeným polem vidění – mnoho událostí se odehrává v druhém plánu, jsou pouze tušené, o to jsou děsivější a ve své rutinní samozřejmosti naprosto nelidské. Právě i díky originálnímu formálnímu přístupu se režisérovi Lászlou Nemesovi podařilo natočit snímek, který bývá označován za jednu z nejvýznamnějších výpovědí o holocaustu vůbec. (klik)

ZMRZLINA PRO PASSERA

Už to začalo! Svátek filmu oficiálně odstartoval svůj 42. ročník. Podle moderátora slavnostního zahájení, herce Slovákého divadla Josefa Kubánika, je ale LFŠ také svátkem lásky („to si neumíte představit, co se v těch spacácích děje!“), matek („ve tři ráno si na maminky jistě vzpomenejte“) nebo kytek („říkám si, že tady bude i spousta narcisů“).

Pro štáb se festival ještě před svým zahájením nesl ve znamení zranění – jeho ředitelku a předsedkyni AČFK Radanu Korenou musel kvůli pochroumanému kotníku před diváky donést sošný tanečník.

„Program je opět krásný a pestrý, nejen ten filmový, ale také doprovodný,“ prohlásila usazená na lavičce přímo na pódiu. „Hradiště je jako jedno velké jeviště, a jestli jste ochotni na něj vstoupit, jsme připraveni vás bavit!“ doplnila ji programová ředitelka Iva Hejlíčková.

Letošní Filmovka je ale také svátkem díkůvzdání. Pro Výroční cenu AČFK za „celoživotní boj o zachování umělecké svobody jak v československé, tak exilové tvorbě“ si přijel Ivan Passer, mimo jiné režisér *Intimního osvětlení*.

Dostal keramickou zmrzlinu a šetřil slovy: „Originální cena. Mám několik a většinu jsem jich ztratil, ale tuhle asi neztratím. Děkuju.“ (tek)

STALLONE, BLÁBOLÍŠ!

„Některí si myslí, že jsi sexy, podle mě ale vypadáš jako obří pečená

erteple!“ – tak zní replika, která ve scénáři k *Cestě gladiátorů 2000* pravděpodobně chyběla. Do filmu z roku 1975 si ji přidal herec Sylvester Stallone. Producent Roger Corman ho nechal při jedné z jeho prvních rolí blábolit, jak se mu zachtělo, aby ušetřil na počtu jetí scén. Jiří Flígl odhalil při včerejším úvodu snímku ještě další podrobnosti z natáčení. Třeba že se Corman dost hádal s režisérem Bartelem – Corman nechtěl jen satiru, ale i víc krve. A tak ve finále zřídil tajný štáb, aby dotočil krvavé detaily aut masakrujících své oběti, a ty do závěrečného střihu pokoutně přidal. Inu, dnešní filmaři by se od Cormana mohli učit, co to znamená „producentský přístup“. (oma)

OČIMA PHILA MARLOWA

Přehlídku počínů natáčených z pohledu jejich protagonisty zahájila příhodně *Dáma v jezeře*, první snímek vůbec, který s hlediskovým záběrem pracoval uceleně. „Pokud jste studenty filmové vědy, tehle titul vám budou určitě připomínat,“ upozornil na výjimečnost hollywoodské noirové detektivky z roku 1946 nový dramaturg LFŠ Viktor Palák. Diváci v ní zamotaný případ tří vražd a dvou upovídaných osudových žen mohli prožít přímo očima Phila Marlowa. „Doboví recenzenti tuto perspektivu vnímali jako cestu k většímu realismu, což, jak uvidíte, byla lichá úvaha,“ podotkl v úvodu ke snímku Palák. (ivp)

NĚMÉ FILMY Z MARSU

Inventura:

Film a živá hudba: Němé počátky sci-fi

TEREZA KROBOVÁ

Má se film oceňovat v kontextu doby, v níž vznikl – s ohledem na jeho technické, ekonomické či politické limity, nebo se má naopak posuzovat ahistoricky? Na jednu ze zásadních cinefilských otázek neexistuje správná odpověď. Němé sci-fi snímky z letošní inventurní sekce však zcela jistě obstojí i desítky let po svém vzniku. Dokazují to už tím, jak skvěle fungují se současnou živou hudbou – což ostatně budete moci poznat i na Filmovce, kde snímky doprovodí muzika živá a hmatatelná, která posouvá jejich vyznění různými směry.

Při němých sci-fi snímcích se na LFŠ budete bát, přemýšlet o třídním rozdělení i objektivitaci ženského těla, ale jen málokdy se přistihnete při sentimentálním úsměvu, jak ho znáte třeba ze sledování filmů s Oldřichem Novým. Monochromatické, různým způsobem zrnité a trhané snímky totiž připomínají spíš tvorbu Davida Lynche.

Sekce němých snímků se nemůže obejít bez toho nejslavnějšího – *Metropolisu* (1927). Od Fritze Langa toho ale můžete vidět víc – třeba *Žena na Měsíci* platila dlouho za odborně nejpřesnější vědecký film, inspirovala prý také americkou NASA – právě Lang pro dosažení dramatictějšího efektu vymyslel odpočítávání při startu rakety, které končí u magické nuly.

Nikdo, kdo se chtěl stát v dětství kosmonautem, by si neměl nechat ujít ani *Cestu na Mars* z roku 1918, první celovečerní vesmírný sci-fi film. Pokud vám titul evokuje slavnější *Cestu na Měsíc* Georgese Mélièse, uvažujete správně. Nejen děj, ale i estetika a zápletka tento kult připomínají, a k tomu se dozvíte něco o alkoholismu ve vesmíru. Cesta raketou vyrobenou z lepenky navíc bude v Hradišti zcela jedinečná – doprovodí ji projekt Kittchen to Mars. Jak

Velezrada (režie: Maurice Elvey, 1929)
→ pátek 29.07. / Kino Hvězda / 14.30

název napovídá, členem „superformace“ je hudebník Kittchen, jeden z nejvýraznějších objevů české nezávislé hudební scény. Doprovodí ho například bubeník Umakartu Tomáš Neuwerth nebo členové neuvěřitelně opojné skupiny Děti mezi reprákama.

Inovátorské projekty oživí i ostatní filmy. „Soundtracky“ vytvoří například posthardcorová dvojice No.c, slovácké industriální kvarteto Safety First, náctileté duo se syntetizátory Flush Buttons, softrockoví matematici Alphones nebo violoncellista Jiří Bárta.

Těšit se můžete i na první ruské sci-fi *Kráska z Marsu* nebo francouzský snímek *Paříž spí*, jenž představuje zasnou metropoli zastavenou v dystopickém čase. Italský *Mechanický muž* pak v postmoderně halucinogenní jízdě s prudkým střídáním barev ukáže jednoho z prvních filmových robotů.

Nejedná se přitom o jediný titul, který tematizuje problém lidskosti. Ostatně právě zdánlivě svobodná budoucnost, kde padají společenské normy a „může se stát cokoli“, k tomu přímo vybízí. Stejnému tématu se věnuje i sexploatační *Alrúna*, v níž profesor genetiky oplodní prostitutku spermatem oběšenice, aby zjistil, zda je humanita dána geny, či výchovou. A tohle bude doprovázet živá hudba!

Letní filmové novinky koprodukce ČT

Učitelka Normální třída, obyčejní žáci, mimořádná učitelka. Nový celovečerní film Petra Jarchovského a Jana Hřebejka.

Vlk z Královských Vinohrad Nový film legendárního režiséra Jana Němce s Jiřím Mádlem v titulní roli.

Krycí jméno Holec Kolaborace, nebo hrdinství? Kryštof Hádek vyváží záběry z okupace 1968 v novém rakousko-českém filmu inspirovaném povídkou Jana Němce.

Zloději zelených koní amatérský příběh o kopáčích vltavínů, pro něž se ilegální těžba polodrahokamů stala nekontrolovatelnou vášní, ale i způsobem obživy.

Bratříček Karel Dramatické osudy českého legendárního písničkáře Karla Kryla polským dokumentárním pohledem Krystyny Krauze.

Hlavní mediální partner

DOPITO

VÉHÁESKO, MÁ LÁSKO

KLÁRA KOLÁŘOVÁ

Véháesky, vizuální symbol letošní LFŠ, rámuji moje dětství a dospívání. Ještě než jsme si filmy staho..., ehm, kupovali na Blu-ray, byly tady šeredné VHS. Taky jste někdy narazili na kazetu, která byla nenadepsaná a podivně vyčleněná od ostatních, jež si jinak rodiče pečlivě rovnali do poliček? Pokud jste projevili dost kuráže si onu kazetu přehrát, pravděpodobně jste mohli přeskočit nejednu fázi nelehkého sexuálního zranění. No, radši nic.

Doteď mám z nostalgie schované kazety se skeči *Monty Pythonů* a s díly *Červeného trpaslíka*, které vysílala Česká televize v pátek v noci a které jsem si pečlivě nahrávala. Musela jsem vždycky u televize zůstat, protože jsem neuměla video pořádně nastavit. Můj sociální život tím sice trpěl, ale zato jsem se pak mohla do omrzení dívat na pythonovský skeč se špinavou vidličkou nebo na zakomplexovaného Rimmera, a tak mi to přišlo jako férová oběť.

Každou pondělní noc pak běžely v televizi snímky Woodyho Allena, díky nimž jsem si vytvořila svůj mužský ideál – mírně neurotického infoše. Když jsem zjistila, že mi Allenovy filmy, které jsem nestihla, nahrává spolužák, pochopila jsem, že mě asi miluje. Tato láska ovšem neměla, ostatně jako skoro v žádném Woodyho příběhu, dlouhého ani šťastného trvání. Někdy se mi po véháeskách z dob, kdy ještě nebyly retro postojem, ale nutností, docela stýská...

POŘADATEL			HLAVNÍ PARTNEŘI		
					
FINANČNÍ PODPORA					
					
OFICIÁLNÍ PARTNEŘI DOPROUVY					
					
HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI					
					
REGIONÁLNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI					
					
SPOLUPRACE					
					

Filmové listy pro vás připravili: Klára Kolářová (šéfredaktorka), Zbyněk Vlasák (zástupce šéfredaktorky), Adéla Kabelková, Tereza Krobová, Ondřej Moravec, Iva Přivřelová (redaktorky), Veronika Pleskotová (korektury), Štěpán Malovec (grafika), Štěpán Marko (sazba), Jakub Macháček, Marek Malůšek (fotografové), Jakub Plachý (kresba komiksu), Adéla Kabelková, Klára Kolářová (scénář komiksu), Agentura NP (tisk).

▶ 23. 07.

SOBOTA / SATURDAY

čas time	místo place	název title	sekcce / section	úvod introduction	host guest	délka / lenght	země country	rok year	english friendly	program – strana programme – page
8.30	Kino Hvězda	Proměna	S	Viktor Palák		53	Německo	1975		103
8.30	Tenisová hala	Zkáza krásou	V	host: Jan Gogola ml.		90	ČR	2015		122
9.00	Dětský stan	Lunapark filmových vynálezů	DP	h: A. F. Lipovská, J. Forejt, M. Řezáčová		180				185
9.00	Kino Reduta 1	Byl jsi zvážen na vahách...	F	Jana Běbarová		130	Filipíny	1974	✓	71
9.00	Klub kultury	Muž v bílém obleku	I	Michael Málek		86	Velká Británie	1951	✓	88
9.30	Sportovní hala	Noci a víkendy	S	Jan Jílek		79	USA	2008	✓	105
10.00	Kino Hvězda	Šmírák	S	Viktor Palák		101	Velká Británie	1960	✓	99
10.00	Work & shop zóna	Workshop LFŠ: VHS žije!	DP			120				201
11.00	Tenisová hala	Eroica	V	Petr Vlček		78	Polsko	1957	✓	114
11.30	Klub kultury	Zrozen k vítězství	V	host: Ivan Passer		90	USA	1971	✓	111
11.30	Kino Reduta 1	Titus	Z	Aleš Říman		162	IT, VB, USA	1999	✓	153
12.00	Kino Mír	Hannah jde po schodech	S	Jan Jílek		83	USA	2007	✓	104
12.00	Sportovní hala	Smrt v Benátkách	I	Aleš Říman		130	Itálie, Francie	1971		84
12.30	Stan České televize	Jak prodat formát...	OP	host: Milan Kruml		70				171
13.00	Kino Reduta 2	van der Basch: Storyboard Workshop	OP	host: Kurt van der Basch		240				171
13.30	Kino Hvězda	Metropolis (hudba: FORMA)	I	Zdeněk Blaha		148	Německo	1927		91
14.00	Dětský stan	Studio DAMÚZA Praha: Hlavouni	DP			45				185
14.00	Work & shop zóna	Vyrobte si loutku s Huhů	DP			120				201
14.30	Tenisová hala	Krátké filmy nominované na Oscara	Z	Petr Horák, Jakub Košťál		107			✓	158
15.00	Dětský stan	Výtvarná dílna: Plstěné obrázky	DP			90				185
15.00	Kino Reduta 1	Přízraky noci	I	Michael Málek		103	Velká Británie	1945	✓	86
15.00	Klub kultury	Paničky Dulské	V	host: Filip Bajon		88	Polsko	2015	✓	125
15.30	Kino Mír	Olítej mě	I	Jiří Flígl		72	USA, Filipíny	1973	✓	95
15.30	Sportovní hala	Psí maso	Z	host: Alejandro E. Goic		81	Chile, Fr., Něm.	2012	✓	147
16.00	Literární stan	Bukowski – stary chachar ostravský	DP			60				204
16.00	Stan České televize	Kouzlo jménem VFX...	OP	hosté: Anna Švehelková, Jan Ulrich		70				171
16.30	Work & shop zóna	ZOOT: Být inkognito	DP			120				201
17.00	Dětský stan	Večerníčky: Černobílá je krásná...	DP			60	ČR			185
17.00	Gal. Slov. muzea	ITF: 25 let opavské školy fotografie	DP			30				199
17.00	Kino Hvězda	Frances Ha	S	Pavel Sladký		89	USA	2012	✓	106
17.00	Respekt stan	iShorts: Krátké mexické vlny	DP			90	Mexiko			206
17.00	Tenisová hala	Hitchcock/Truffaut	Z	Radomír Kokeš		80	Francie, USA	2015		156
17.30	Kino Reduta 1	V neděli vždycky prší	I	Věroslav Hába		92	Velká Británie	1947	✓	86
17.30	Kino Reduta 2	Lekce filmu podle Ivana Passera	OP	host: Ivan Passer		90				172
17.30	Klub kultury	Hasta la vista!	Z	Radana Korená		115	Belgie	2011		157
18.00	Kino Mír	Monstrum	S	Viktor Palák		85	USA	2008	✓	101
18.00	Sportovní hala	Ušák	S	Jan Jílek		85	USA	2005	✓	103
18.00	Stan České televize	I tohle může být televize	OP	hosté: Karolína Zalabáková, Dušan Muliček		70				172
19.00	Dětský stan	Program pro teenagery: Chytrý kvíz	DP			150				185
19.00	Foyer kina Hvězda	Kurt van der Basch: Storyboarding	DP			30				199
19.30	Divadelní stan	Ana & Sara: Vypravěčka	DP			70				191
19.30	Kolejní nádvoří	Kittchen, The Plastic People...	DP			150				194
20.30	Kino Hvězda	Monsieur Chocolat	A	Jan Jílek		119	Francie	2015		140
20.30	Tenisová hala	Laputa	V	hosté: Jakub Šmíd, Jakub Gottwald		93	ČR	2015		118
21.00	Kino Reduta 1	Zákon a nepořádek	V	host: Ivan Passer		101	USA	1974	✓	112
21.00	Klub kultury	Saulův syn	V	Pavel Sladký		107	Maďarsko	2015		127
21.00	Respekt stan	VHSuper menu 2	DP			90				206
21.30	LK Smetanovy sady	Dáma na kolejích	L			78	Československo	1966		163
21.30	Sportovní hala	Nejkrásnější	I	Stefania Parigi, Jan Šulc		115	Itálie	1951		81
22.00	Divadelní stan	Manťáci.cz party	DP							208
22.00	RWE Masarykovo n.	Studentský maraton 2016	Z			240	ČR			166
23.30	Kino Reduta 1	Pornoden	S	Jan Jílek		94	USA	2009	✓	106
23.30	Respekt stan	Zvířátka	DP			27	USA	2016	✓	206
23.30	Tenisová hala	Návrat Darny	F	Jaroslav Olša jr.		105	Filipíny	1994	✓	74
23.59	Kino Hvězda	Jáma a kyvadlo	I	Jiří Flígl		85	USA	1961	✓	93
23.59	Klub kultury	Démon	V	Petr Vlček		94	Polsko, Izrael	2015	✓	125
23.59	Sportovní hala	Maniak	S	Viktor Palák		89	USA, Francie	2012	✓	102

F Fokus: Filipíny I Inventura S Spektrum V Visegrádský horizont A AČFK uvádí Z Zvláštní uvedení L Letní kina OP Odborný program DP Doprovodný program

NEDELE 24.07.
RANNÍ PROJEKCE

The Deal
Kino Hvězda
8.30

Sedm statečných
Kino Hvězda
8.30

Barvy písku
Tenisová hala
8.30

Bouře
Klub kultury
9.00

Mandy
Kino Reduta 1
9.00

!
Veškerý program včetně odborného je veden v českém jazyce, případně tlumočen, projekce doprovází české titulky.